

maid ei olleks affanud pakkitama, Jerusalemma pole ebdasi minema. Nemad ähwardasid: „linna ära: ärwitada, kui würstid weel kauemine linna pärrast tülitsedes Jumala käsku täitmata jättaksid, ja tahtsid issekeskis endale pealiko wallitseda, kes neid Jerusalemma pididi wima.“ Selle ülle ehmatasid würstid, ja üks ossa sõa wägge läks tele. Agga ka teel ei löppenud nende riidlemine. Mai kuul 1099 läks nende te Libanoni mäggede ja merre ranna wahhelt läbbi, kuhu laewad neile mõnikord mona töid, ja ebdasi minnes Gmause kaudo jõudsid nemad 6. Jani ku päwal 1099 ühhe kõrge mäe künka peale, kust Jerusalem neile silma paistis. Linna nähhes langesid rõemo silmawee pissarad sõa meeste lahja palgeid möda mahha; nemad langesid ühheskoos põlwile ja tõssid kituse laulu; kõik seie sadik juh: tunud kannatused ollid selle inna eest unustatud.

Sija aega enne sedda olli Jerusalem jälle Egip: tuse rahwa kätte sanud. Sest tulli ristisõitjatele õnneks, et wäljapoolt abbimehhi linnale ei olnud lota; agga siiski näitas kindla linna kättesamine, kus nellikümmend tuhhat sõa meest sees, wägga raske. Ristisõitjate sõa wael ei olnud enam kui kaksküm: mend tuhhat jalla mehhi ja tuhhat wiis sada rüütli; ka ei olnud neil nisuggusi sõa tarwitusi, misga ülle müride sisse olleks wõinud tungida. Agga taggasi tulnud usso julgus teggi nende pissufest ulka tug: gewaks, ja waenlaste peale affamise kissa: „Jumal tahhab sedda!“ waimustas neid Jerusalemma wär:

rawate ees nisama tulliselt, kui kolm aastad enne sedda Klermonti linna laggedal, kus sõa nõuu ette wõeti. Üks ossa ristisõitja wägge läks mona ja puid ottima, mis seal laggedal maal wägga kassinast leida. Betlemma linna liggidal leiti puid, mis Jerusalemma weti, ja linna wõtmise riistapuuks walmisteti. Kib: bedam olli suur wee pudus. Agga allika ja kaewo liggidal, kelle weesoned kinni matmata jänud, lurisid peidetud waenlased warjul, ja pididi igga sutäis wet werre inna eest ostetud sama. Saggedast riidles ristirahwas issekeskis jogi wee pärrast. Sured weddu: ellajate karjad löppesid jänõ kätte ära, ja nende mäddanema läinud raisad lehkasid wägga kurtjast. Antiohhia linna al kannatatut nälg näitas ristisõit: jate melest wähhem kulle kui sesinane jänõ pühha linna wärrawate ees, põllewas suwwe pallawas; iljemine tulli telekaste puduse kõrwa weel toidu: warra pudus. Seal raskes kitsikus tullid Genua linna laewad Stalia maalt, Joppe saddamusse, mis ristisõitjatele mona ja muud sõa tarwitusi töi: wad. Seal affati 14. Genua ku päwal linna peale tormi jooksuma, agga ei sadud linnast wõitu. Teisel päwal tormasid ristisõitjad ueste ja tungisid ülle wäljastpoolse müride, senni kui hertsog Gottwrid üht torni möda üllesronnides oma rahwaga sissemise müri ülle linna jõudis ja wärrawad teistele lahti teggi. „Wita Jumal! Jumal tahhab sedda!“ õis: kades tungis nüüd ristisõitjate wäggi linna wärra: wast sisse, kus waenlased kibbedas surma ahhastuses